

noget unaturligt i, at man, samtidig med, at man sammensætter en Vælgerforsamling af tre forskellige Grupper, valgte hver paa sit Sted, lader den Mulighed blive staaende, at den ene af disse Grupper sættes ganske ud af Virksomhed. Selv om det kun gælder om at finde de bedst mulige Personer til det Hverv, her er Tale om; udelukker man ogsaa i den Retning visse Muligheder, naar den ene af Grupperne slet ikke kan komme til at fungere i det givne Tilfælde. Hvis man f. Eks. skal vælge Handelsmænd, og man saa gør det muligt, at Repræsentationen for Sø-mændene plus Borgerrepræsentationen kunne udelukke netop de Personer, man fra Handelsstandens Side anser for de rette, til Bedste for nogle andre Handelsmænd, som man fra den anden Side foretrækker, vilde det dog være et ret unaturligt Forhold. Der tales om, at der i Retten ikke skal gøre sig forskellige Synsmaader, men kun Retfærdighed gældende. Ja, det er jo sandt nok, uagtet man vel maa indrømme, at man ikke kan udelukke „Synsmaaden“, hvoraf Dommerne ere besjælede, naar der er Spørgsmaal om, hvad de anse for retfærdigt. Men her er netop kun Tale om, at disse Synsmaader, som jeg nævnede, skulle gøre sig gældende i Valgforsamlingen, og ikke, at man skal vælge Dommere med Paalæg om, at de skulle dømme i den ene eller i den anden Retning. Naar der siges, at man frembringer Partigængere i Retten, synes det mig at ligge ganske udenfor, hvad der er det naturlige her. Jeg kan kun se, at man gør Muligheden for at faa de bedst mulige Personer til Hvervet snævrere, naar man eventuelt udelukker en stor Del af Forsamlingen fra at gøre nogen Indflydelse gældende. Derfor maa jeg fastholde, at den Argumentation, den ærede Ordfører brugte, ikke synes mig i den Grad fyldestgørende, at den giver et afgørende Bevis for, at et Ændringsforslag som dette ikke er paa sin Plads.

Justitsministeren (Billow): De Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget, kan jeg fuldt ud tiltræde. Det ene er rent redaktionelt, og det andet er, som det fremgaar af Betænkningen, blevet til ved et Samarbejde mellem et af Udvalgets Medlemmer, Formanden for Sø- og Handelsretten, og mig, og det kan jeg selvfølgelig ogsaa fuldt ud acceptere. Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører og det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald

Jensen), og ogsaa kun der betone, hvad det ærede Medlem udtrykkelig fremhævede, at der ikke er Tale om at sigte Sø- og Handelsretten for at være nogen Klasse-domstol, men Forslaget er alene fremkommet og ogsaa fra min Side alene accepteret for at borttage endog blot Skinnet af Berettigelse fra en saadan Paastand, et Skin, som kunde fremkomme, naar Loven foreskrev, at Retten er sat bl. a. for at dømme i Sager mellem underordnede og overordnede, medens Personalet blandt Dommerne kun hørte til den overordnede Klasse. Der er jo imidlertid — som allerede berørt — ikke kommet nogen som helst Insinuation, Sigtelse eller Paastand frem om, at dette Forhold nogen Sinde skulde være blevet misbrugt.

Derimod beklager jeg meget, at jeg ikke kan acceptere den Ændring, der er foreslaaet af det ærede 11te kongevalgte Medlem (Trier). Jeg mener nemlig som den ærede Ordfører, at man ikke deraf, at Dommerne vælges af tre forskellige Grupper af Mænd, kan drage den Slutning, at ogsaa tre forskellige Synsmaader skulde gøre sig gældende. Tværtimod, det maa ikke glemmes her, at hele Formaålet med Oprettelsen af Sø- og Handelsretten er det at danne en sagkyndig Domstol, alene en sagkyndig Domstol og intet andet, og saa har man set, hvorledes man kunde faa denne valgt. Man er gaaet til Organisationerne, til Grossererforeningen og Skipperlavet, men man har saa, i Erkendelse af, at Rettens Virksomhed ogsaa berører andre end netop de handlende og søfarende, taget Repræsentanter for Borgerrepræsentationen eller Kommunalbestyrelsen i København med. Men Meningen har ikke været, at hver Gruppe skulde stemme for sig. Det vilde nemlig være meget uheldigt og ganske stride mod Formaålet, hvis de søkyndige skulde vælges alene af Skipperlavet; de handelskyndige skulde have deres Stemme med ved Valget af de søkyndige og omvendt. At Loven absolut tager Afstand fra en Afstemning i hver Gruppe for sig, viser sig ogsaa deri, at Valget skal foregaa særskilt for hver Plads; der bliver altsaa foreslaaet en Mand, og om hans Kvalifikationer ere saa alle de, der møde i Valgkomiteen, berettigede eller; jeg kan sige, forpligtede til at udtale sig, hvis de have noget at sige. Valget foregaa altsaa paa denne Maade, for at man kan tage hver enkelt Kvalifikation frem og derefter skride til Valget. Derfor vilde jeg anse det for ganske uheldigt, om man nu vilde gaa over til en